

Leidžiamas nuo 1995 m.

Likimo Draugas

*Didvyžių socialinės globos namų
laikraštis 2015 m.
Vasaris Nr. 183*

Pr		2	9	16	23
A		3	10	17	24
T		4	11	18	25
K		5	12	19	26
Pn		6	13	20	27
Š		7	14	21	28
S	1	8	15	22	

VASARIO MĖNESIO ŠVENTĖS

Grabnyčios (Perkūno diena)

Vasario 2 dieną – Grabnyčios (Perkūno diena). Šventė simbolizuoja Jėzaus paaukojimą ir jo motinos Marijos palaiminimą bažnyčioje.

Šv. Blažiejus (Linų diena)

Vasario 3 d. lietuviai nuo seno šventino linus. Pašventinti linai buvo dedami ant aukuro, prašant gero derliaus.

Šv. Agota (Duonos diena)

Vasario 5 d. nuo seno lietuviai garbino ugnies deivę Gabiją ir kasdieninį maistą – duoną.

Šv. Apolonija (Tarptautinė odontologų diena)

Vasario 9 d. švenčiama Tarptautinė odontologų diena. Šv. Apolonija laikoma odontologų globėja, todėl ši šventė minima per jos varduves.

Pasaulinė ligonių diena

Vasario 11-ąją pasaulinę ligonių diena paskelbė popiežius Jonas Paulius II 1992 m. gegužės 13 d. Nuo to laiko ši diena minima krikščioniškose šalyse.

Šv. Valentinas (Valentino diena)

Vasario 14 d. švenčiama Valentino diena.

Lietuvos Valstybės atkūrimo diena

1918 m. **vasario 16 d.** Lietuvos taryba pasirašė Lietuvos nepriklausomybės aktą. Vasario 16-tosios aktas skelbia, kad Lietuvos Taryba atskiria Lietuvą nuo visų valstybinių ryšių, kada nors buvusių su kitomis tautomis.

Tarptautinė gimtosios kalbos diena

Vasario 21-ąją Jungtinės Tautos nuo 1999 metų yra paskelbusios Tarptautinę gimtosios kalbos dieną.

Tarptautinė gido diena

Vasario 21 d. švenčiama Tarptautinė gido diena.

Šv. Motiejus (Vieversio diena)

Su **Vasario 24 diena** sutapatinta su šv. Motiejaus diena. Rašoma, kad šv. Motiejus krikštijo pagonis, turėjo sugebėjimų gydyti žmones.

Mano meilė

Mano meilė širdies
Mano meilė vilties
Mano meilė minčių
Aš laimingas kenčiu.

Ar surasiu Tave
Aš likimo kelios
Tyro jausmo sapne
Praeities aš gailiuos.

Aš Tave pažinau
Buvo žodžių mažai
O dabar nejučia
Prisimins tai dažnai.

Dienos keičia dienas
O vienatvė svajas
Meilei kuria dainas
Širdies meilėje aš.

Laikas skuba pirmyn
Akys žvelgia tolyn
Aš gyvenimo laimę
Vis matuoju širdim.

Tu išgirsk vienąsyk
Mano balsą širdies
Nes vilties ilgesy
Širdies meilėje esu.
Narydas PAULIONIS

PASAULIO IDOMYBĖS -

susijusios istorijos su Valentino diena

- Viduramžių mergelės Šv. Valentino dieną valgydavo neįprastus valgius, kurie turėjo padėti joms susapnuoti būsimą jaunikį.
- Viduramžiais jauni vyrai ir moterys iš dubens traukdavo vardus, norėdami sužinoti, kas bus jų Valentinas. Jie didžiuodamiesi prisisegdavo šį vardą prie savo rankovės ir nenusisegdavo visą savaitę, kad visi tą vardą pamatytų.
- 1537 metais Anglijos karalius Henrikas VII vasario 14 dieną oficialiai paskelbė esant šventine Šv. Valentino diena.
- Kazanova, dar vadinamas „geriausiu meilužiu pasaulyje“, valgė šokoladą tam, kad šis suteiktų jam vyriškumo galios.
- XIX a. gydytojai pacientams, besikremtantiems dėl prarastos meilės, paprastai rekomenduodavo valgyti būtent šokoladą.
- 73 proc. žmonių, kurie Valentino dienos proga perka gėles, yra vyrai. Šia proga gėles perka tik 27 proc. moterų. O 15 proc. moterų Valentino dienos proga gėles siunčia sau.
- Raudonos rožės yra vadinamos meilės gėlėmis, nes raudona spalva simbolizuoja stiprius romantiškus jausmus. Valentino dienos proga JAV parduodama 189 mln. rožių.
- Per tris dienas apie Valentino dieną bus parduota ir išsiųsta apie 110 mln. rožių, kurių didžioji dalis bus raudonos.
- Visame pasaulyje kasmet išsiunčiama apie 1 mlrd. Valentino dienos progai skirtų atvirukų, teigia JAV Sveikinimų atvirukų asociacija. Daugiau atvirukų išsiunčiama tik Kalėdų proga.
- 85 proc. visų Valentino dienos sveikinimo atvirukų perka moterys.
- Valentino diena yra šventinė JAV, Kanadoje, Meksikoje, Jungtinėje karalystėje, Prancūzijoje, Australijoje, Danijoje ir Italijoje.
- Kiekvieną Valentino dieną į Italijos miestą Veroną, kur gyveno Šekspyro pjesės herojai Romeo ir Džiuljeta, atsiunčiama apie 1000 laiškų, adresuotų Džiuljetai.

Laimingos Šv. Valentino dienos!

Leonora BARAUSKIENĖ Internetinė
prieiga: <http://www.delfi.lt/>

Vasario mėnesio renginiai

02.05 d. 14:00 val. didžiajame kampelyje vyks **popietė „Duonelės kelias“** skirta Šv. Agotos, Duonos dienai. Popietės metu prisiminsime sėjos, duonos kepimo, valgymo papročius, minsime mįsles, šoksime liaudies ratelius.

02.06 d. 11:00 val. globos namų kopyltėlėje bus aukojamos **Šv. Mišios**.

02.06 d. 14:00 val. didžiajame kampelyje vyks **šokiai**.

02.09 d. 13.30 val. globos namų salėje bus rodomas **filmas „Valentinas už 2rų“**. Aprašymas: Tai juoko sukeliantis filmas. Šio filmo kūrėjai pagrindinį dėmesį sutelkia į žmonių santykius, nuoširdumą, tiek stereotipines, tiek išskirtines situacijas.

02.13 d. 11:00 val. globos namų salėje vyks **minėjimas „Tu mažutė, tu telpi į mūsų delnus“**, skirtas Vasario 16-osios Lietuvos valstybės atkūrimo dienai paminėti. Tai atsigręžimo į praeitį, pagarbos tautos patirčiai diena - tai Laisvės kaina vis kas kartą išgyvenama naujai.

02.13 d. 14:00 val. didžiajame kampelyje **diskoteka „Meilės šokių sukuryje“**. Rinksime karščiausiai įsimylėjusių, deklamuosime meilės eilėraščius, dainuosime dainas apie meilę.

02.17 d. 14:00 val. globos namų teritorijoje vyks **Užgavėnių šventė „Vykim žiemą mes iš kiemo“**. Šventės metu vyks Lašininio ir Kanapinio kova, Morės deginimas ant laužo, dainos, šokiai, įvairios užduotys, skaniausi blynai ir arbata.

02.19 d. 14:00 val. globos namų valgykloje vyks globos namų gyventojų **gimtadienių šventė**, sveikinsime vasario mėnesį gimusius.

02.20 d. 14:00 val. bibliotekoje vyks **popietė – viktorina „Diena atrištom akim“**, kurios metu prisiminsime Lietuvos prezidentų valdymo metus, jų veiklą. Veiks dokumentų paroda.

02.23 d. 13.30 val. globos namų salėje bus rodomas **filmas „Snaiperis“**. Aprašymas: Snaiperis Bobas Ly Svageris po nepavykusios specialiosios operacijos pasitraukia iš kariškių gretų. Kai JAV specialiosios tarnybos imituoja neva atskleistą planą nužudyti šalies prezidentą, suprasdamas, kad yra reikalingas, jis sugrįžta. Tačiau Bobas išduodamas ir netgi pats apkaltinamas bandymu nužudyti JAV lyderį!

27 d. 14:00 val. bibliotekoje vyks **užsiėmimas „Sukim sukim galveles“**, kurio metu spręsimė įvairias užduotis, kryžiažodžius.

Skaitymas balsu 11:00 val. bibliotekoje (kiekvieną trečiadienį). Tai veikla padedanti žmogui nusiraminti, pasvajoti ir pasimėgauti gražia literatūrine kalba.

Valandėlė kompiuterinio raštingumo lavinimui 11:00 val. bibliotekoje (kiekvieną ketvirtadienį). Globos namų gyventojai susipažins su kompiuterinio raštingumo pagrindais.

*Už vasario mėnesio renginius atsakingos socialinės darbuotojos
Lolita Muraškauskienė ir Ramunė Brazauskienė*

Mūsų gyvenimo kronika

Laisvė – didžiausia vertybė!

Sausio 13-oji ilgam išliks atmintyje kiekviename iš mūsų. Pagalvokime patys, kas dabar būtų, jeigu tą atmintiną 1991 m. sausio mėn. 13-ąją daugelio Lietuvos jaunų žmonių krauju apšlakstyta nebūtų pavykę sulaikyti sovietinių tankų. 14 gyvybių ir apie 700 sužalotų tokia dabartinės mūsų laisvės kaina. Tai tik oficialūs statistiniai duomenys, o juk visi suprantame, kad iki tolei dar buvo ir „nematomas frontas“, o jeigu frontas – tai dalyvauja dvi priešiškos pusės ir čia jau be sužalojimų ir aukų neapseinama, bet apie tai viešai ir garsiai nekalbama. Neveltui ir sakoma „viską suversime priešininkui, kad tik mes patys nekaltais išliktume, juk karas viską nurašys ir visi su tuo susiję įvykiai nugrims užmarštin, pasidengs laiko dulkėmis ir vėl viskas bus kaip buvę“... Bet kadangi lietuviams būdingas atkaklumas, tai net ir po 50-ies sovietinės okupacijos metų laisvės bei nepriklausomybės troškimas buvo toks didelis, kad jie net negalvodami apie jų gyvybei gresiantį pavojų, drąsiai stojo prieš sovietines, elitinėmis vadinamas, oro desantininkų pajėgas, kad tik pavyktų atsikratyti buvusios priespaudos kvapo, kad neužgestų švystelėjęs laisvės spindulėlis. Ir ištikrųjų kiek nedaug betrūko, kad viskas bumerangu grįžtų atgal.

Ši diena kasmet minima ir mūsų globos namuose. Gyventojams primenama apie šios datos užuomazgas, be to ir ekranui virš scenos neleidžiama „atsipalaiduoti“, šios dienos tema rodomos skaidrės. Bibliotekoje literatūrinės parodos metu ant stalo įrengtas informacinis stendas, pasakojantis apie tų dienų įvykius, žuvusiųjų nuotraukos su trumpais jų gyvenimo aprašymais: gimimo metai, žūties data, gyvenamosios vietos adresai, taip pat žuvusiųjų artimųjų pasakojimai, prisiminimai, netgi ką apie juos sapnavo tą košmariško siaubo naktį. Taip pat nuotraukose parodytos Vilniaus Antakalnio kapinės, kur palaidoti žuvusieji už Lietuvos laisvę. Prie kiekvienos nuotraukos buvo paaiškinimai, pvz. „Sausio 13-osios tragedija“, taip pat žodžiai primenantys visiems „kas mes tokie esame ir kuo norime būti“. Daugybė žodžių garbinančių Tėvynę. Visi žinome, kad egzistuoja susikūrusi „Sausio 13-osios brolija“, -oji savo ruožtu primena ir įpareigoja nepamiršti tų skaudžių priespaudos metų, kai žmogus buvo „Niekas“, Ant stalo bibliotekoje buvo ir aplankas apie žuvusius, iš jo sklido prakeiksmas žudikams, o laisvės gynėjams – gėlės. Taip pat dideliu šriftu atspausdinti žodžiai apie laisvės gynėjus: „Jų nereikia apverkti, jais reikia didžiuotis“ ir dar vienas „Krauju pakrikštyti“. Būta ir daugiau nuotraukų bei antraščių, bet supraskite, kad visko išvardinti neįmanoma. Bibliotekos lentynose, tarp knygų, taip pat matėsi padidinto formato žuvusiųjų nuotraukos su trumpais apibūdinimais bei žodžiais „Saugok tėviškę Aukščiausias, kad ji būtų vis gyva. Mylimiausių mylimiausia mūsų žemė Lietuva“.

Pabuvoję literatūrinėje parodoje sumojome, kad jau pats laikas persikelti į globos namų salę, kurioje netrukus prasidės minėjimas „sausio 13-osios aukoms atminti“. Kaip tarėme, taip ir padarėme – štai mes jau ir salėje... Minėjimą įžanginiu žodžiu pradėjo socialinė darbuotoja Ramunė Brazauskienė. Iš jos minėjimo estafetę perėmė Kęstutis Sobeckis, baigus jam skaityti eiles, visi salėje buvę žiūrovai sugiedojo Lietuvos himną ir tylos minute pagerbė žuvusius. Paskui pakvietė žodį tarti mūsų globos namų direktorių Rimvydą Žiemį. Direktorius trumpai priminė, kad sausio 13 –osios galėjo ir nebūti, taip pat jis prakalbo ir apie įvykius Ukrainoje sutapatindamas juos su mūsų laikais

vykusiais 1991 m. sausio 13 d. ir norisi tikėti, kad „tai daugiau niekada nepasikartos“. Minėjime aktyviai dalyvavo aštuonetas skaitovų. Lapeliai su tekstu buvo išdalinti daugeliui gyventojų dalyvaujančių minėjime, bet visgi pagrindinis krūvis atiteko šiam aštuonetui: Ramunei Brazauskienei, Leonorai Barauskienei, Ernestai Chaizytei, Ingridai Čižauskaitei, Ivetai Korsakienei, Eugenijui Baranauskui, Kęstučiui Sobeckiui, Giedriui Savickui ir Artūriui Gudavičiui. Pilnu pajėgumu veikė ir nuolatinis tokių renginių palydovas – ekranas scenoje. Iš jo beveik be perstojo sklido melodijos tų minimų dienų tema, bet visgi daugiausia žodžių girdėjosi apie Lietuvą. Tai ir suprantama, nes tų dienų įvykiai mus visus giliai

sukrėtė, mes visi tai labai atidžiai sekėme, kaip sakoma „net ausis ištempė“ klausėme per žiniasklaidos kanalus perduodamas nors ir pačias mažiausias žinutes. Taip pat ekrane metėme ir žuvusiųjų nuotraukas su trumpais apibūdinimais. Ekranas pasidabino Lietuvos trispalve vėliava ir tada vėl atgijo dainos apie tėvynę „Kur bėga Šešupė“, „Lietuva, per amžius būk laisva“. Minėjimo pabaigai palikta daina apie Lietuvą, kurią visi bendrai dainavo sukantis ekrane „Neregėta Lietuva“ skaidrėms.

Nors laikas ir nenumaldo skausmo, nes lietuviai nuo seno įpratę ir prie vargų, ir prie džiaugsmų, bet atėjus lemiamam momentui sugeba susikaupti ir savo likimą nukreipia reikiama linkme. Džiugu, kad ir mūsų globos namuose tokie svarbūs renginiai vykdomi ne atmetinai, o jaučiant gilią pilietinę atsakomybę. Linkiu visiems ir toliau išlikti mūsų pirmtakių nuosekliais pasekėjais.

Gyventojas Algirdas ŽATKUS

Gyvenimas be dūmų

Visi vaikai nori greitai užaugti ir tapti suaugusiais. Daryti tai, ką daro suaugusieji. Nebuvo išimties ir man. Būnant mažamečiu ir man teko užtraukti pirmą dūmą. Tačiau labai nesėkmingai. Giliai įtraukus dūmams pradėjau kosėti ir iš akių bėgo ašaros. Man tada labai graužė dūmai akis. Taip nelaimingai baigėsi mano pirmas cigaretės rūkymas. Vėliau ir kartais bandydavau rūkyti ir nuo dūmų savotiškai apsvaigdavau. Vyresni broliai man patarė nerūkyti iki kol būsiu suaugęs ir pats tvirtai apsisprėsiu kaip daryti. Kai suaugau ir pats užsidirbau pinigų kartais kelias cigaretes ir surūkydavau. Vėliau po likimo lūžio gydydamasis Rokiškio psichiatrijos ligoninėje priverstinai po kiek laiko pradėjau rūkyti. Tuo laiku jau sėkmingai kaip tikras rūkorius. Iš viso Rokiškyje rūkiau apie pusę metų. Kai mane iš Rokiškio nuvežė į Vilniaus psichiatrijos ligoninę Naujojoje Vilnioje Parko 15, aš buvau dar rūkantis. Nes su savimi turėjau keliolika pakelių cigarečių „Prima“. Ligoninėje seselės duodavo po pusryčių ir rytinių vaistų kiekvienam ligoniui visai dienai 1 pakelį cigarečių kas turėjo savo. Aš rūkiau kartu rūkomajame su kitais ligoniais. Tačiau pamažu ruošiausi mesti rūkyti. Pagalvodavau kiek man reikės pinigų rūkalams. Aš rūkiau ir kitiems duodavau kas neturėjo. Pagaliau tvirtai apsisprendžiau galutinai mesti rūkyti. Tai aš ir negailėjau, dalinau kas tik prašė. Vėliau kai aš nerūkiau, tai rūkaliai mane kviesdavo į rūkomąjį norėdami ir mane pavaišinti cigaretėmis. Tačiau aš sakiau, kad nerūkau ir daugiau nerūkysiu. Taip sėkmingai nutraukiau rūkymą ir lengvai atratau. Nors kartais užeidavo noras rūkyti, tačiau aš nepraradau valios ir vyriškai laikiausi savo nusistatymo nerūkyti. Taip aš laimingai atsikračiau žalingo įpročio kuriam reikia daug pinigų. Cigaretė palaiptinui brango ir reikėjo mokėti dar daugiau pinigų. Šiais laikais cigaretės kainuoja labai brangiai, kad pagalvojus neapsimoka rūkyti. Aš labai džiaugiuosi, kad esu dabar nerūkantis galiu sau leisti iš gaunamos pensijos 20 proc. nusipirkti kavos, cukraus, arbatos ir kitokių maisto prekių ar įvairių reikmenų. Aš labai laimingas, kad turėjau valios ir pasiryžimo mesti rūkyti. Aš neturiu jokios priklausomybės rūkymui. Tai yra mano gyvenime didelis plusas. Mano gyvenimas be dūmų ir aš triumfuuju kasdieniškoj laimėj turėdamas tvirtą valią.

Gyventojas Narvydas PAULIONIS

Pasibūkim, pasidūkim...

Jau visą savaitgalį prieš šią šventę girdėjosi šnekos apie būsimą mūsų laukiantį smagumėlį. O čia dar, kaip sakoma liaudyje, žibalo į ugnį papylė ir afišuojamas žodis „pasidūkim“, o kas gi nenori „pasidūkti“ ir dar ne vieni, o su skirtingų lyčių atstovais. „Gyvenk ir žvenk“ kaip sakydavo senesniais laikais.

Šventei dar pilnai „neįsisiūbavus“ visus dalyvius linksmino linksma nuotaikinga muzika, prižiūrėjo ir, netgi reikalui esant, reguliavo muzikos vadovė Vida Valentienė. Na, o jeigu puiki muzika, argi galima apsieti be šokių? Ir iš tiesų - kur tik bepažvelgsi, visur pamatysi įvairiausių formų ir nepasikartojančios sudėties besisukančius ratelius, kuriuos sudarė ne vien tik gyventojai, bet ir kartu dalyvaujantys globos namų darbuotojai. Kadangi globos namuose daugumą dirbančiųjų sudaro moterys, tai ir šiuo minimu atveju moterys kaip tik savo vietoje. Pagalvokime patys - kas būtų, jeigu jų nebūtų, o vyrai - nors ir jie puikūs darbuotojai, bet vis viena lieka vyrais, jie truputį santūresni ir tokio pobūdžio renginiuose ne tokie aktyvūs kaip moterys. Galima ir juos suprasti, nes jų dažnai ir darbo specifiška kitokia nei moterų.

Dabartiniu metu sporto salei vadovauja sportinių užsiėmimų vadovė Sigita Akelaiytė. Tai jauna, nuovoki, pilna neblėstančio entuziazmo darbuotoja. Mačiau ją užsiiminėjant su daugeliu gyventojų mankštinant jų kūnus, asmeniškai pati parodo kaip reikia teisingai atlikti vieną ar kitą pratimą, taip pat nuoširdžiai ir geranoriškai atsako, paaiškina bei parodo ir save laikantiems savarankiškesniais, jei jie to tik paprašo. Per šią šventę mums parūpino tikrą traukimo virvę, nepamiršti liko ir rogučių mėgėjai. Ne paslaptis, kad kartu su mumis gyvena ir nemažai dailiosios lyties atstovių, o jos beveik visos turi ir po savo širdies draugą. O kadangi yra draugas, tai ir privalu jį „išnaudoti“ įvairiausiais būdais savo įnoriams tenkinti. Et... nebūtų jos... Šį kartą jų draugai tapo „sportiniais žirgais“, damos – „dvaro poniomis“, sėdinčiomis vežėčiose ir apžiūrinėjančiomis savo „valdas“. Taip pat ir atsakingos už sausio mėnesio renginius socialinė darbuotoja Ramunė Brazauskienė ir SPI užimtumo specialistė Lolita Stankienė nesėdėjo be darbo rankas sudėjusios. Ramunė sugalvojo, atrodo iš pirmo žvilgsnio, visiškai nekaltą ir nieko nevertą rungtį, bet atidžiau įsižiūrėjus supranti, kad šie pratimai lavino nuovokumą, reakciją ir žinoma – protą. Viskas gerai – kas gerai baigiasi. Nors lauke ir pusiaužiemis, bet tą dieną lyg pagal užsakymą pasitaikė atodrėkis, sniegas drėgnas, lipnus, tad ir sniego gniūžtės kurį laiką skrajojo be perstojo, galima net pagalvoti, kad tai „baltų varlių spiečius“. Kai kam tokių varlyčių prisilietimą teko pajusti ir ant nuogo kūno, bet už tai niekas nepyko, visų veidai švytėjo džiaugsmu. Kai kas iš gyventojų tarpo prisiminė vaikystę, o kiti net bandė įtikinėti mus, kad jie dar neišėjo iš vaikystės, nes kaip tikri tokių minčių liudytojai – atsiradę seniai besmegeniai. Žmonės tegul ir lieka žmonėmis, bet kad ir pati gamta jiems nė per plauką nenusileidžia. Kadangi paskutiniu metu vyrauja nepastovūs, permainingi orai, tai kaip kada iš tikrųjų nelengva susigaudyti koks šiuo metu esti tikrasis laikas: ruduo, žiema ar jau pavasaris. Taip buvo ir tą įsimintiną sausio 26 dieną, pirmadienį, mat tądien ne juokais susikibo „žiema“ ir „pavasaris“, kiekvienas iš jų norėjo atrodyti teisus. O čia jau pravertė ir Sigitos pristatyta virvė. „Žiema ir pavasaris“ išdėję viens kitą į šuns dienas kibo į atlapus. „Žiema“ kaip įpratusi atsistojo iš Žiemų pusės, o vargšui „Pavasariui“ atiteko pietinė pusė su už nugaros esančiu prūdu. Šiuo atveju prūdas tapo tarsi vyriausiuoju teisėju sprendžiant gamtos ginčą, nes abi pusės grasino viena kitai tame prūde nuskandinti. Neaišku dar iki šiolei kuo viskas būtų baigiasi, jei ne gyventojai stebėję tą jų beprasme dvikovą. Kažkuris iš mūsų „brolių“ pasiūlė tą ginčą išspręsti taikiai: „matot tą virvę, tai čiupkit ir kiekviena priešininko komanda, traukit į savo pusę, kuri nugalės, ta ir toliau viešpataus Didvyžiuose“. Nors ir labai nenoriai, bet visgi abiem pusėm su tuo teko sutikti. Pasitampę, kiek palekavę visi suprato, kad nugalėjo „Žiema“, nes ir mes patys matome, kad apsišaukėliui „Pavasariui“ dar ne laikas būti tarp mūsų. O gal jūs kitaip manote? Atsiliepkite!

Gyventojas Algirdas ŽATKUS

Mano valanda

Sakoma, kad laimingi valandų neskaičiuoja, bet gyvenime jau taip yra, kad būna šviesių ir liūdnų valandų. Niekur nuo likimo nepabėgsi ir nieko nepakeisi. Gyvenu kasdien tarp žmonių ir daugiau ar mažiau reikia bendrauti. Mano gyvenimo šūkis nemeluotas gerumas! Man patinka padėti kitiems šalia esantiems. Kartais kažkam reikia kavos ar cukraus, aš visada maloniai pavaišinu ar paskolinu. Arba kam nors ko nors labai reikia, tai aš gerumo skatinamas duodu šiaip sau padovanoju. Mano paprasta ir kuklaus žmogaus šioje žemėje misija dalinti gėrį kitiems. Savaimė aišku ne visada atlygintinai. Aš toks žmogus koks esu. Nei auksinis, nei šiaudinis. Man malonu, kai padarius gera žmogui, jis dėkoja. Nuoširdžiai sako ačiū ar net bučiuoja ranką ar veidą. Žodis ačiū bendravimo gerume labai svarbus. Tai kultūringas ir pagarbus ryšys tarpusavyje. Aš kitų žmonių nerūšiuoju ir nepravardžiuoju kaip kartais kiti mane. Gyvenimo ratas sukasi ir priverčia žmones keistis. Tai yra požiūris į kitą žmogų. Tikėjimas kitų žmonių gerumu gimdo laimę ir kasdienę meilę žmogaus žmogui. Rodo supratimą ir pakylėjimą aukščiau kasdienybės. Teisingai yra pasakyta. Draugą pažinsi nelaimėje. Mano valanda pilna kūrybos ir gyvenimo meilės žmonėse. Tai yra mano kelias kuriuo aš einu. Drąsiai žiūrėdamas kitiems į akis ir nuoširdžiai sakydamas labas. Turėdamas širdį, gailestingumą ir malonumą bendravime su kitais esu visada ramus ir savimi patenkintas kaip žmogus žmonėse. Pastovumas mano kasdienybė yra kelias į laimę, kurioje aš esu aš.

Gyventojas Narvydas PAULIONIS

Nauji metai – nauji lapai...

Prasidėjus naujiesiems metams kasmet renkama nauja globos namų taryba. Tai jau tapo tradicija, o jeigu rimčiau įsigilinus į šių žodžių esmę, tai – jau ne tradicija, o tiesiog privalomas pareigos vykdymas. Mes visi puikiai suprantame, kad gyvenimas vietoje nestovi ir tuo pačiu laikrodžio rodyklės vis juda į

priekį. Vieniems atrodo, kad laikrodžio rodyklės lieka šviesmečiais, kitiems atrodo, jog „skrieja“ kaip balinis vėžlys, o tretiems – laikas visiškai sustojęs. Tokie į viską numoja ranka – „a durnių šnekos, neturi ką veikt, tai ir sapalioja kas tik ant liežuvio galo pakliūva, va kodėl man nieko nereikia, bet gyvenu kaip ponas prie rusų, net sribai taip negyveno“.

Iš vienos pusės į tai žiūrint atrodo, kad teisybė jų pusėje, „nes jei to neišmanytų, reikia manyt, taip ir nekalbėtų“, bet palikim apie tai mąstyti jiems patiems, aišku jei dar turi su kuo tai atlikti. Suprantama, kad apie išprusimą, toleranciją ar paprasčiausia – žmoniškąjį supratimą net prasižioti neverta – vis viena liksi nesuprastas. Apie čia paminėtus „patiekalus“ dažnas net nėra girdėjęs ir kada, kiek, kur jie dažniausiai vartojami, čia jau ne jų reikalai ir tuo domėtis jiems per žema, nes iš tokių lūpų retsykiais pasigirsta, kad jie esą „ne tokie durni, kaip kiti“.

O dabar iš tikrųjų atsižvelkime į jų pastebėjimą, kad „neturime ką veikti ir tik jiems ramybę drumsčiame“, o jie mūsų net žmonėmis nelaiko. Tai noriu iš anksto paneigti ir netgi savotiškai apsidrausti ne tik už save, bet ir už visą globos namų tarybą su šios tarybos darbo kuratore Dana Čapskiene priešakyje.

Pirmiausia buvo atkreiptas dėmesys į buvusią tarybą, nes kiek žinoma tarybos darbas įvertintas gerai, tad dauguma buvusios tarybos narių vėl liko savo vietose toliau tęsti pradėtąjį darbą. Šį kartą iš kiekvieno tarybos nario buvo reikalaujama (prašoma) atvirai prieš visą salę pasisakyti ar jis ketina toliau rimtai dirbti. O tai jau panašu į pasižadėjimą ar net priesaiką, kad už šių punktų nevykdymą privalai atsakyti ne tik prieš savo sąžinę, bet ir prieš gyventojus išrinkusius tave į šią tarybą. Kai kada, net ir taryboje būnant, pasigirsta įvairiausių pasiteisinimų už vieno ar kito punkto nepilnavertišką atlikimą ar net aplaidumą. „Na ir kas čia tokio“ atsakys dažnas „juk ir taryboje tokie patys žmonės kaip ir mes, juk jie iš mūsų tarpo ir mes patys juos išsirinkome“. Su tokiu teiginiu iš dalies galima sutikti, bet ir vėl kai kada norisi paprieštarauti. Tokiam klausiančiajam patartume atidžiau įsigilinti į globos namų tarybos veiklos nuostatus, ten rasite atsakymus į visus jus dominančius klausimus, o tada gal jau ir nustosite buvę „Kodėlčiuko“ klubo nariais ir galbūt viską pradėsite vertinti blaiviai ir jūsų galvose nebeliks vietos tokiems naiviems teiginiais. Taip pat į tarybą buvo renkami ir nauji nariai, ir ne tik iš gyventojų tarpo, bet ir iš darbuotojų. Tarp kitko, kiek man asmeniškai žinoma, pirmą kartą į tarybą buvo renkama ir gyventojų globėjai bei jų artimiausieji giminaičiai. Manau, kad visi žinome ką reiškia žodžiai „artimiausieji giminaičiai“ ir papildomai aiškinti apie tai neverta. Reikia pridurti, kad į tarybą buvo renkami ne tik nauji nariai, bet ir buvusioje senosios sudėties taryboje taip pat įvyko šiookie tokie pakitimai. Buvęs ilgametis globos namų tarybos pirmininkas Narvydas Paulionis ir jo pavaduotojas Kęstutis Sobeckis apsikeitė vietomis. Nuo šiol globos namų tarybos pirmininku tapo Kęstutis Sobeckis, o jo pavaduotoju Narvydas Paulionis.

Į išrinktųjų sąrašą 1-uoju numeriu pateko gyventojų Dariaus Steponaičio mama Norgenija Steponaitienė. Iš darbuotojų – perspektyviausia pasirodė kineziterapeutė Eglė Kriščiūnaitė, o gyventojams atstovauti ir globos namų tarybos nario naštą nešti buvo išrinkta Irena Kolomenčikovaitė. Nauji kandidatai į globos namų tarybą buvo renkami iš 5 asmenų. Kadangi susirinkimas jau artėjo į pabaigą, baigiamąjį žodį tarė globos namų direktorius Rimvydas Žiemys ir direktoriaus pavaduotoja socialiniam darbui Ona Budrienė, padėkojo už nuveiktus darbus ir kiekvienam nariui įteikė po rožę.

Globos namų tarybos narys Algirdas ŽATKUS

Sumažėjo noras dalyvauti veikloje

Sausio mėnesį dar lauke ilgai nepabūsi, o kambariuose vėsoka, todėl ir judėti nesinori. Visi laukia kuo greičiau ateinančio pavasarinio orų atšilimo. Sunku ką prisikviesti pasivaikščioti lauke ir savo norus įgyvendinti. Pas mus globos namų kieme darbuotojos Ramunė Brazauskienė ir Lolita Stankienė surengė linksmą Pusiaužiemio šventę, kurioje grojo muzika, lenktyniavo su rogutėmis, kurie greičiau pasieks finišą. Taip pat buvo šokiai ratuku, mums buvo tikra atgaiva ir nuotaikos pakilimas, o tuo pačiu pabuvimas lauke, kartu su draugais bei kitomis grupėmis. Nei vienas nesušalome, nors už lango buvo sniegas. Atrodo, nuotaikai pakelti tiek nedaug reikia. Dabar lauksime Valentino dienos ir Užgavėnių. Jeigu būtų kolektyvinis pasivaikščiojimas lauke, turbūt irgi būtų gerai, nes būnant kartu lauke vienas nuo kito būna šilta. Butuose šiuo metu keпам duoną ir lankstom raudonas širdutes iš raudono popieriaus, kai kurie eina į sporto salę arba šildosi po kaldrom. Labai laukiam Valentino dienos.

Gyventoja Irena Darčianovaitė

KULINARIJOS KAMPELIS

Kulinarinė kelionė „Plokščioji itališka duona“

Socialinė darbuotoja Rita Zakarauskienė visą grupę žmonių pakvietė į virtuvėlę išsikepti „plokščiosios itališkos duonos“. Šiame kepime dalyvavo pati socialinė darbuotoja Rita Zakarauskienė, Jonas Zaveckas, Mindaugas Viesa, Ernesta Chaizytė, Stasė Barzdžiukaitė, Modestas Trečiokas, Aldona Budrevičienė ir aš Kęstutis Sobeckis. Visi dalyvavo tešlos paruošime: kas minkė tešlą, kas ruošė prieskonius, kas česnakus pjaustė. Visi geranoriškai dirbo. Paskui į kepimo formeles sudėliojome bandeles ir apšlakstėme aliejumi, apibarstėme česnakais ir žalumynais. Išovėme į orkaitę ir besikalbėdami laukėme kol iškeps. Laukimas neprailgo, nes visi bendrai kalbėjome apie įvairius patiekalus. Išėmę bandeles ant stalo, ragavome jų skonį, o skonis tikrai buvo puikus.

Gyventojas Kęstutis SOBECKIS

Sveikiname vasario mėnesį gimusius

*Gyvenimas kupinas netikėtumų,
Lyg upėj – slenkščiai, dideli kriokliai.
Taip radome ir lai taip būna, -
Sunkumuos keičiasi veidai.
Žmogus galingas. Tad linkim jums stiprybės,
Sveikatos, meilės, artimų žmonių...
Lai bus gyvenimas beribis,
Platus lyg upė be krantų.*

**Aleinikovas Algirdas
Chaizytė Ernesta
Didžiulis Arūnas
Grinkevičiūtė Rita
Grybinaitė Jovita
Kaukas Algirdas
Kristupas Albinas
Kunevičius Vidas
Lankelis Julius
Laurėnčiukienė Anelė
Lukšytė Nijolė
Marcinkevičiūtė Izabelė**

**Paulauskas Valdas
Pernaravičius Andrius
Seniut Marijan
Sereikaitė Elena
Stecenko Kristina
Šaltenienė Birutė Elena
Šinkūnaitė Elvyra
Šnipaitis Almantas
Vainulevičius Martynas
Vaitkevičienė Ekvelina
Veiverienė Vida
Zemenskas Nerijus**

Valentino dienos anekdotai ;)

Nejauna pora, jau senai atšventusi sidabrinės vestuves, pusryčiauja. Žmona ilgesingai žiūri į vyrą ir klausia:

- Klausyk, Jonai, Ar tu mane dar myli?
Susierzinęs vyras trenkia šakutę į stalą:
- Antose, na tu man gražiai paaiškink, kurių velnių kiekvieną rytą reikia pradėti nuo skandalo?!

Skelbimas internete:

„Keičiu 40 metų žmoną į dvi po 20. Varianto 4 po 10 nesiūlyti“.

Sėdi porėlė.

- Brangusis, ar tu myli mane?
- Maha.
- Ar labai?
- Maha.
- Brangusis, ar tu mane mylėsi, kaip Romeo Džiuljetą?
- O kas čia tokie? Aaaa, iš knygos. Nežinau, neskaičiau...
- O ar tu manęs pavydėsi, kaip Otelas Dezdemonos?
- Čia vėl iš knygos? Nežinau, neskaičiau...
- Brangusis, o tai kaip tu mane mylėsi? Ką tu skaitei?
- „Mumu“, kiauksėsi – paskandinsiu!

Gyventojas Giedrius SAVICKAS internetinė prieiga: <http://www.zizirskiene.lt>

KŪRYBA – GYVENIMO VARIKLIS

Pūgos sūkury

Šokim Valso – Ritme, Meilės Aistroje.
Naktis Tyloje – Pamylėsiu Tave!!!
Štai ir Rytas – išauš. Jis pažadins –
Vaikus.

Ir – žaislų sūkury – suaugusieji pasijus...
Ir – už – Lango – tyliai snigs...
Ir ieškoki – Manęs – Pūgos Sūkury.
Ir palaiminti Viešpaties Dievo, - draugiški
būsime.

Vienas – Kitam, - Mes Visi!!!

Būki – Mano pagaliau.

Aš Tik – Tau ištikima – būsiu Visada.

Ir – Darni Mūsų Šeima

Susirinkus prie žvakių ir

Naujuosius 2015 – tuosius Atšvėsime!!!

Baltam Bučinių sūkury

Ateis – Žiema. Tokia Laukta ir Geidžiama!

Princas – Pelenę į žmonas – Paims.

Meilės Glėby – Jaunieji Užmigs ir Nurims.

Vaikai – Kalėdinius Angelus Sapnuos.

Žiema – Balta – Visų

Viltis Užklos.

Degs – Žvakės

Bažnyčiose ir Varpai –

Gaus.

Sulauksime – Tikrai

Baltos Žiemos!!!

Gyventoja Laima

Butkevičiūtė

Tėvynė

Dideliam lauko vidury stovi eglė žalia. Negailestingi vėjai bando jai nuplėšti apsnigtą skraistę. Trankos žaibai į mažą eglužę – tai į mūsų Lietuvėlę. Kiek metų ji stovėjo... ir tikėkim dar ilgai stovės. Nors negailestingi priešai galanda nagus į mūsų tėviškėlę. Visi kaip vienas stosim už ją, kad mūsų vaikai laimingi žaistų gimtinėj mylimoj.

Gyventoja Ona VALAITYTĖ

Atneškí man

Atneškí savyje man saulės šviesą,

Ir šauksmą jūros gaudesio tylaus.

Atnešk neblėstančiąją viltį,

Svajonių žvaigždę vakaro dangaus.

Širdies daina Tu būki man per amžius,

Kančioj vaduokí, gínki nuo audros.

Apgaubęs šíluma tamsos pavėsy,

Atneškí taurę laimės amžinos...

Iveta KORSAKIENĖ

	<p>Sausio mėnesį mus paliko</p> <p>JANINA ŽIOBAITĖ</p> <p>Gyvenimas – žvaigždė: sužibo ir užgeso...</p>
---	---

Laikraštį rengė socialinė darbuotoja Dana Čapskienė

Didvyžiai, tel.: (8-342)20521

Tiražas 25 egz.

2015 m. Vasaris

Ačiū Tau Dieve!
Ieškojau Tavęs...
Ir Tu atėjai
Pirmapradei versmei...

Tu mus pamilai
Kai dar mūsų nebuvo,
Tavo žodžiai skambėjo
Ir pervėrė mus.

Mes mylim Tave
Mano Dieve brangus!
Tu kentėjai už mus
Dėl mūsų ir mums!

Nekaltas, ramus,
Nuolankus ir tylus
Ant kryžiaus prikaltas,
Krauju apsipylęs,
Gyvybę aukojai
Už žmones kaltus.

Kokia Tavo meilė gili,
Mano Dieve!
Per kančią ir kryžių
Tu atvedi mus
Prie savo altoriaus
Ramus, nuolankus...

Į širdis – žengi
Po mūs atgailos,
Kuri sielas išgrynina
Ir nuprausia mus.

Mes garbinam Tave,
Jėzau brangus!
Dėkojame Tau
Už skausmus ir džiaugsmus!

Visi Tavo žodžiai
Per amžius išbus!
Ir mes su Tavim
Eisim keliu,
Kurį Tu paskyrei
Dėl mūsų ir mums.
Ala BOGAČEK
2014.10.06